

1.

Jóladagurinn 1874.

Sér. Písti Thorarensen fluttist frá Felli í Myrdal vorið 1874 að Úsgauts-
stöðum við Stokkseyri. Hann var hinn þriðjulegasti prestur, utan kirkjunnar sem
innan. Hverfur var hann Lújiljórgu Falsdóttur Melsted og börn þeirra þau:
Sigrúður, er síðan fluttist til Ameríku og andaðist að Gímlí (Næstel?), Páll,
er drukkinn frá Seyðisfirði 10. sept. 1894, Sigrún, síðari kona Adólfs Sk.
Adólfssonar í Stokkseyri (hún andaðist 7. júlí 1882) og Jónur, er andaðist í Stokk-
seyri.

Þeir voru góðvinir, sér. Písti Thorarensen og Þorleifur Þórn. Halldósson
í Háeyri ("hinn ríki") og var Þorleifur síður kirkjungestur sér. Písta. Var
það síður þeirra, þá er þeir hittuð, að kasta vísnum ofnum fram og
heyra, hvor fljóttari væri í því og að kvæðast á, aftast í spauzi, en báðir
vör þeir stáldmaltir vel.

Svo bar við, í jóladaginn 1874, að prestur var kominn til kirkjunnar
að Stokkseyri til messugjörðar og var Þorleifur þar þá einnig; sátu
þeir í stofu og tæddu saman. Sagin þá sér. Písti við Þorleif:
"Við skulum við heyra, Þorleifur minn, að kasta fram sínum
vísnum hvor og hvor um annan, svo stíjótlega og stílmála-
laust, að enginn viðstaddur geti sagt, að við höfum haft viðbrúnd
nein, en þó skulum við hafa kvæðskapnum að þessu sinni, að ég
vanti helgi hann hugsanir okkar né annara, sem nú ganga í
kirkjunni til helgu tíða í hátíðisdegi."

"Fáju, býrja þú þú," sagin Þorleifur, því þú ert lordari og
meira stáld en ég."

ham var - og sonur hans einnig - nýj barngóður maður, gláður og
steintillegur og við mig voru þeir báðir hinir elskulegustu eins og allir
heimilisfólkid á Ósgarabstöðum. Sér Gíota var sátt salinn og álfur.

Einhverju sinni fór Sigurður Thorsarsonur út í Eygarbálku áður en ég átti
að mæta í Haukustund, en stældi m. a. eftir nokkur reikningsdæmi, en
ég átti að leyfa ef ég komi þann dag. Síðasta dæmið endaði í því, að ég átti
að deila 701 í 701, en þetta varð svo þungt og erfitt fyrir mig, að ég sat yfir
því allan daginn, þangað til Sigurður kom. Semiloga hafði honum stórt
virst ég vera neitt starfsgefadur unglings og reyndi hann í ýmsu vögu
að komna mér í stöðningum þetta, en það var ómögulegt. Hann gangur síðan
fram og kemur með tvö kökur sína í hvern hönd og segir:

"Sjáðu mí, Yoni minn, herna eru tvö kökur, sem þú átt að stíffa, jaguf
á milli okkar hvogga. Hversu margar kökur færur við þá tvö?"

"Einn!" sagði ég.

"Sjáðu þá: Ef ég átti að stíffa 701 köku milli 701 manna, hversu margar fothvör?"

"Einn!" sagði ég.

"Þója, vinur! Það var af létt fyrir þig, og mi stóllur við sta sína
kókuna tvö og fléjast yfir því, að þú hafir leyst þessa þungu þraut!!"

En að dæmið vori "af létt" átti ég einu erfidara með að stíffa. —

Sigurður átti dóttur sína, en Sigurður hét, indallt barn, og hafði hún
komið með þeim antlan frá Pelli. Hún var í 4. ári, en sér Gíoti, afi
hennar andadist og hafði hann niðri á stórkli á þessari sonar dóttur
sinni; hún ávausadi hann ávalt, "Gandi minn", en frá fugiljörðu,

9
orinnu sína, kalladi hún „mómmu“.

Einu veifu sínu sat séra Þósti með Sigríði litlu í Laugisvík yfir Svæð.

Þú stendur ein
en það er svo bág þú hefur hafa eldarnir
af því svo mörg eru árin,
þú ógna mér þárin.

— " —

„Gauli þinn“ þer,
Guð þerur líka þaua mómmu þú þer.
Hver mun þú heggja þer orða,
er hannarnir þer eyfa?

— " —

Heimurinn er,
Hardlyndur, kaldur og hvítrull, sem þer;
hann þer þer þer í sárnum
og þer þer við þarnum.

Árin 25. september 1885 flutti Sigríði litlu sínu til Reykjavíkur
á leið til Dyflisbólans, en þar andaði hún 15 ára að aldri; voru
þar þá öll dái, séra Þósti, Sigríði, Herra hana og systurnar bádur,
Sigríði og Jórunn, en Sigríði, fadur hennar farinn til Ameríku. Guð
væð þú sammati séra Þósta þetta, sem hann hóf til hennar:

„Þú stendur ein“...
og svo þetta: „Gauli þinn“ þer,

Guð hefur líka hana minnu frá þér"...

Þetta gæðist allt í tui ári stæði, og var það mikil og ómuleg
breyting fyrir minn aðalást barnid, Sigridi litlu Thórunnu.

Þegar ég flutti hana síður, var mér sagt, að Pétur Péturson bójargjald-
keri, fadur Helga Péturs og móður frænku hennar, Ónnu Péturson, fæki
vel á móti henni, en það var mi áðru nor. Pétur varð úriltur mig,
en hann sá barnid og sagði:

"Hvenu fj.... er það að senda þessum Ker, altesu lit minu? Hinn
veður að vera hér í 4 daga áður en stípið fer vestur; ég vil ekki sjá hana!"
"Ég þjá að fara með barnid aftur og láta það fara í fleking eystra?" sagði
ég og það í byrjun mínri.

"Ker," sagði Anna gamla. Hinn veður hjá okkur meðan þess þing
méd!"

Ég gleypni aldrei þeirri sjón, en sjá henni í augnum barnsins, þegar
Pétur hræfði þessum orðum úr sér, ... ég vil ekki sjá hana!"
- En guð vildi sjá hana: Hún andaðist 14-15 ári á albi vestur í Dykkis hölmum!

7. Sept. 1937

Alt
M. J. Jónsson

Jóladagurinn 1874.

Sér. Gíslí Thorarson fluttist frá Falli í Hlysdali, vorið 1874, að Stokkavotodnum í Stokkavaggi.
Var hann einn þinn þrjú ásti prófetur, innan Hlystjóns stúrn áttán, afbragðs söngurmanns og raddu-
stjórnunar þinnar mennti. Hann þann var Trúgildur, Falldóttir, húsbóndi, amtmanni og þórnstjórna
þessi: Sigurður, er var barna- og ungu- og sáma stjórnandi. Hann var (Stokkavotodnum) í mál-
þinnu söngurmanns, "Laddu" áttán frá og um, sem ályndist þrjú ásti vel í Stokkavotodnum þessum sem áttán, er hann
fluttist til Árnar íslens og andadist 2. Júlí um áttán 1930. Hann var sonur þessum var Falli, húsbóndi
Trúgildur, dóttur þinnu stjórnunar frá Stokkavotodnum í Hlysdali; Fall fluttist til Stokkavotodnum og
andadist er áttán frá í fátta rótti 10. Sept. 1894. Hann var fyrsti formdurinn minni, vorið 1878-79,
glæddur um áttán þinnar mennti og góðmennis. Þessu þessum sér. Gíslí og frá Trúgildur, hann
hann var frá, Sigrún, (Höndu, "Billa"), síðari hann Adalfr, Hl. Adalfrson er Stokkavaggi,
er hann andadist þessu þessu aldri 7. Júlí 1888. Þinnar dóttir þessum var Lív, er
andadist í Stokkavaggi, lítill þessu er síðari er Sigrún. Medal þessu er í Stokkavaggi þessum var
og Sigrún frá, er síðari þessu, so og minni fólk, m. a. Sigurður Sigurðsson og hann
hann, Eydríður Hjaltadóttir, er þann voru foreldrar þessu er Trúgildur og Lív.
Medal þessu er í Stokkavaggi jóladag þessum var góðmennis og þessu er,
Þessu er Kolbeinnson í Háskópi (þinnu "Billa"). Var hann síðari er í Stokkavaggi
sér. Gíslí og síðari þessum var, þá er þessu er, að hann var einn og minni

Varu og regna, hvor fljóttari var í þeir og þannig d/verðast á, Hósti þannig, en
Ládir var þeir stældu altíu vel. Þell var haldi þeirna og vísna græstulaustr yammu
og stundum alvarlegu efni.

Hill: Ásquadrastoda og Stóttseyrar er 10-15 mínútna gangur og var þar stóttur ein
Konnur, gangandi þá leidd til Kírljns sínnar og Stóttseyri og messugjörðar þar, um hádegis-
bilid; þar var og Konnur Þortleifur Kolbeinsson og maðr annara manna, m. a. meðhjálpar-
ar Ládir, Páll Leyjólsson í Traquadi, Talsinnson í Bydra seli (fædi minni) og forönjórnur, Þjáru
Talosur í Gótu (bródi minni). Tóttu þeir samann um lozinu og vezinu, einu og gangur og gættu, og
sögu þeir eftir í, og þeir hefði gjaldan síð seín. Þetta safugladan og hátan, en þessum
dag. Það var stóttur einstakur við Þortleifur og þann, áður en gangu stýldi í Kírljnu og var
þar stóttur einu stýldu hængu sínni. Þogin þann þá við Þortleif:

"Þú stóttur einu, Þortleifur minni, regna hvoru fljóttari við veldum í þó d/verðast
frann sínni vés minni hvor, svo stýttu og stíllu á lalaustr, og einum við stáldu
gættu og þú, og við höfnum þess við þinnu og veim, en þó stóttur einu hange heddost þess-
um svo d/verðast sínni, og eigi vanhelgi þann hupann áttar eða annara, sem
mí gangu í Kírljnu til helgra fæda á maðr, há fæddu þú áróinu."

"Þetta, þessu þú," segir Þortleifur, "þú þú erst laldari maðr og minni
stældu er þú."

Ég var í 9. ári þá er þetta varð, en frá veturnótunum mun hafa verið ég við
 og við í Ásgarðsstöðum, að loka skrifit og reikning hjá þeim fadyrum, séa
 Póla og Sigurði sprihaus; var það hin einu til sögu í þeim námsgræinum, en
 HX ég fékk í bókun, að mun loka bókunum þeim, en ég nam í fæðunámsgræinum, en það var
 lautan, barnaldurinn í Kvarnum og lítil skóli í Skreifit, svo og það, sem ég nam í
 barnskólanum í Gyraurbakki, veturnum 1877-78 og í Skólaskipi 1879-80, fjórum mánuði
 í hvarum stadi. Þá hafði ég af reikningabókunum að segja að væru í þeim
 barnskólanum og í þessum fróði, Sögu o. fr. samu einu en Kvarnum væri í eldri borg.
 Framfarir í þeim þessum í lardi voru samu samu en þessum fjórum og var loka
 við Kvarnum og í Kvarnum í Skólaskipi. Þann til þess tíma hafði ég lítla
 tungu til þess að loka mátt og vissi eiginlega ekki hvernig ég vildi.
 Þetta hefur samfyllt mig, að það sé óhappilegt mig að loka í loka loka
 mátt og þess, sem þann stíla ekki eða loka þess í þessum sam þessum mátt loka.
 Þessum er svo fróskun þessum um þess 12-14 ára aldurinn, að þann þess
 mátt á eyrunum, andlaga sem líla mátt, og þess mátt mátt í afþyngju

Svo sem gefur er með því að velja þau um 10. 7 ad morgni eða fyrir-
 sjó á barni og fjótt eldri sé, láta þau svo sitja á stóla bætti um
 fimman samum undir einhverjum óþarfnari þessum um það sem þau
 stíla elki og e. t. v. elki umst á hlaum þessu tíð sé, og aftur á
 þess ad þau séu láttu segja neitt um það ad og þeir þeyd; jafnvel vill um
 samum. En umt of áttu þessu e. þ. þ. ad þessu þessu sjaldast þessu ad þessu.
 Þessu þessu ad þessu séu, en það er þessu þessu þessu, jafnvald og þessu
 og drýttu. Þegar svo ofan í þessu þessu, ad þessu þessu þessu; í þessu þessu
 en séu og séu þessu. Þau þessu þessu ad umt umt þessu ad þessu þessu, þessu
 synlega þessu þessu, þessu þessu og þessu. —

HL Þessu þessu þessu: Þessu þessu þessu þessu þessu þessu, þessu þessu þessu
 þessu þessu, en séu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu og þessu þessu þessu þessu, svo og þessu þessu þessu þessu þessu, en þessu
 þessu 9. desember þessu ári (1874) og var þessu þessu á 13. ári.

HL Þessu þessu þessu. Þessu þessu þessu þessu þessu, 1876, umt þessu þessu þessu,
 en séu þessu þessu þessu, og þessu. Þessu þessu þessu þessu. Þessu þessu 1879-80 var
 þessu þessu þessu þessu, þessu þessu þessu þessu þessu, einu þessu þessu
 þessu þessu og þessu, en séu þessu þessu þessu, þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu. Þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu.

Reykjavík, 9. desember 1942.

HL
 [Signature]